

JOSEP SAMPERE: TOCAT PER LA PARAULA

JOSEP PASCUAL COMELLAS

Al principi existia la paraula. La paraula que embolcalla la vida humana, la paraula que és la vida humana. Vivim amb la paraula, tots som paraula. Però hi ha unes persones que tenen la sort de viure de la paraula, de viure entre paraules, de viure amb la paraula.

En Josep Sampere és un tocat de la paraula, treballador constant que es mou tot el dia entre paraules. Quantes hores diàries llegint i paint paraules forasteres, per regurgitar-les després en llengua catalana! Quantes hores (moltes menys que no voldria) dedicades a il·luminar els mons interiors que resten en la foscor si no són tocats per la paraula! Que la paraula és la llum! En Josep Sampere és un tocat de la paraula que posa en paraules el misteri que som, el somni que som, el malson que som, les pors que som, l'esperança que som, l'absurd que de vegades també som.

He treballat en l'edició del relat *32 d'Octubre* i en la de les novel·les *El mar de la Tranquil·litat* i *El dimoni de la tarda*, i he llegit alguna altra obra de Josep Sampere encara no publicada, i sempre m'he trobat amb un treballador de la paraula que camina amb el bastó de la ironia per damunt la cresta de l'onada del mar de la realitat que es desfà.

M'ho descuidava, en Josep Sampere és un tocat de la paraula, sí; però també és un tocat de la pantalla gran, encara que d'això ja en parlarem una altre dia.

JOSEP PASCUAL COMELLAS (Terrassa, 1948) ha fet de professor de llengua catalana i de corrector. Actualment és editor de literatura infantil i juvenil a Editorial Cruïlla.

JOSEP SAMPERE I MARTÍ (Igualada, 1963) és escriptor i traductor. Ha traduït més de cent llibres de l'anglès i el francès, inclosos alguns èxits editorials com les sèries *Molly Moon* i *El Capità Calçotets*, i autores del prestigi de Joyce Carol Oates.

L'any 2004 va obtenir el premi Vaixell de Vapor amb *El Mar de la Tranquil·litat*. És coautor de *Leyendas urbanas en España*, un assaig sobre el folklore contemporani que ha esdevingut llibre de text en algunes universitats. Ha publicat els relats *32 d'octubre* i la novel·la *El dimoni de la tarda/El demonio de la tarde*, amb què va quedar finalista del Premio Gran Angular 2007. Ha estat finalista de la quarta edició del Premio Tristana de Novela Fantástica, amb l'obra *Cinco lágrimas verdes*. Enguany, igualment, ha obtingut la Flor Natural dels Primers Jocs Florals d'Igualada, convocats per Poesia Viva, amb el poema *La casa embruixada*. Poc abans havia rebut el primer guardó del concurs de poesia de la Fira de la Multicultura 2008, celebrat a Santa Margarida de Montbui. Aquests reconeixements han despertat la seva musa poètica d'una llarga letargia, donant peu a l'espectacle *Josep Sampere: banda sonora original*, amb la col·laboració de Poesia Viva. Ha estat un recital videopoètic que li ha permès de reviure momentàniament la seva faceta de cineasta frustrat.

Escriure, segons ell, consisteix a deixar-se embuixar pels fantasmes que habiten les paraules, però sabent aturar-se abans no et posseeixin: només cal recordar Hölderlin i Jack Torrance.